

תּוֹרַת אַבִּיגְדוֹר

זוֹנָדִים!

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: אהרן ספטר
איורים: מירי וינרב

פּוּרִים תּשפ"ה

יוֹם שֶׁל עֲבוּדַת ה'

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה
להנצחות: 02-966-5295

פּוֹרִים תּשפ"ה יוֹם שֶׁל עֲבוֹדַת ה'

הִיָּה זֶה בְּקָר יוֹם הַפּוֹרִים בְּכֹלֵי יְרוּשָׁלַיִם. הָאֲסִירִים, שֶׁעָטוּ עַל מַדְיָהֶם כָּל מֵינֵי תוֹסּוֹפוֹת לְכַבּוֹד פּוֹרִים, סִיּוּמוֹ זֶה עֵתָה לְשִׁמְעַת אֶת קְרִיאַת הַמַּגֵּלָה. הַתּפִּלָּה הַסְּתִימָה, וְהַרְבּ וּלְנִדָר מָסַר אֶת שְׁעוֹרוֹ הַקְּבוּעַ בְּמִסְלַת יִשְׂרָאֵל.

"אֲזַ אַתֶּם מְבִינִים, הֲרַמְחָ"ל אוֹמֵר שֶׁצָּרִיךְ לְהִזְהַר שֶׁלֹּא לְנוּחַ כָּל הַזְּמַן," אָמַר הַרְבּ וּלְנִדָר. "כִּי, אָדָם כָּזֶה..."

קוּלוֹ שֶׁל הַרְבּ וּלְנִדָר הֵלֵךְ וְדַעַף לְשִׁמְעַת קוּלוֹת הַשִּׁירָה שֶׁבִּקְעוֹ מִבְּעַד לְדַלֶּת בֵּית הַמִּדְרָשׁ.

"סְלִיחָה, אֶפְשָׁר בְּבִקְשָׁה לְשָׁמֵר עַל הַשְּׁקֵט? אֲנַחְנוּ בְּאִמְצַע שְׁעוֹר... צְדוּק? מָה אַתָּה עוֹשֶׂה? לָמָּה לֹא הִגַּעְתָּ הַיּוֹם לְשְׁעוֹר? וְאִיפֹה מְצֵאתָ אֶת הַחֲתוּל הַזֶּה? וְלָמָּה אַתָּה רוֹקֵד עִם חֲתוּל בְּאִמְצַע בֵּית הַכֹּלֵל? אַתָּה שָׂכוֹר? מְאִיפֹה הַשְּׂגָתָּ יַיִן כָּאֵן בְּכֹלֵי? וְאִיךָ, לְמַעַן ה', הַצְּלַחְתָּ לְאֲבֹד שׁוֹב מַחְצִית מְזֻקָּנָךְ?"

"פּוֹרִים שׁוּמִיחַ, כְּבוֹד הַרְבּ!" אָמַר צְדוּק, שֶׁהִמְשִׁיךְ לְרוֹקֵד, כְּשֶׁבִּידוֹ הָאֲחַת חֲתוּל מְרֻשָׁל - לְמִרְאָה, וּבִידוֹ הַשְּׂנִיָּה כּוֹס מְלֵאָה בְּנוֹזֵל בְּצַבֵּעַ סָגֵל. "זֶה לֹא יַיִן - זֶה פֶּטֶל בְּטַעַם עֲנָבִים! וְזֶה לֹא חֲתוּל - זֶה אֱלִיהוֹ הַנְּבִיא!"

"מָה???" שָׁאַל הַרְבּ וּלְנִדָר הַמְּבַלְבֵּל.

"כֵּן, אֶתְמוּל בְּלִילָה מְצֵאתִי אֶת הַחֲתוּל הַזֶּה בְּחֶצֶר בֵּית הַכֹּלֵל, וּמֵיֵד רְאִיתִי שֶׁלֹּא מְדַבֵּר בְּסִתָּם חֲתוּל. הוּא אָכַל עוּגָה - וְנִזְכַּרְתִּי בְּסִפּוֹר שֶׁהַרְבּ סִפֵּר, עַל הַמְּלֵאךָ שֶׁנָּתַן לְאֱלִיהוֹ הַנְּבִיא עוּגָה לְאַחַר הַסִּפּוֹר בְּהַר הַכְּרֵמֶל, וְזֶה הֵבִיא אוֹתִי לְמַסְקָנָה שֶׁהַחֲתוּל הַזֶּה מְכַרְח לְהִיּוֹת אֱלִיהוֹ הַנְּבִיא!"

"צְדוּק," אָמַר הַרְבּ וּלְנִדָר. "אִם הַסּוֹהָרִים יִרְאוּ אוֹתְךָ עִם הַחֲתוּל הַזֶּה, אַתָּה בְּצָרוּת." "כְּבוֹד הַרְבּ," אָמַר צְדוּק. "הַסּוֹהָרִים אֵינָם דְּתִיִּים, כִּי שֶׁהֵם לֹא יוֹכְלוּ לְהַבְחִין שֶׁזֶהוּ אֱלִיהוֹ הַנְּבִיא."

"וְמָה קָרָה לְזָקֵן שְׁלֹךְ? מִדּוּעַ שׁוֹב חֶסֶר לָךְ חֲצִי זָקֵן?" שָׁאַל הַרְבּ וּלְנִדָר.

"אָה, כְּשֶׁהֲרַמְתִּי אֶת אֱלִיהוֹ הַנְּבִיא, הוּא שָׂרַט אוֹתִי בְּפָנִים וְהוֹרִיד לִי חֲצִי זָקֵן, אֲבָל אֲנִי בְּטוּחַ שֶׁה' אָמַר לוֹ לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה. וְנֵה-וְנֵה-וְנֵהפֹךְ אָדָר, וְשִׁמְחָה וְשִׁשׁוֹן זְכוֹר לְטוֹב!"

צדוק חדש את השירה והרקודים, כשהוא מקפיד להחזיק חזק בחתול המפחד,
כדי שלא יברח.

"צדוק, צדוק, אמר הרב וולנדר, אבל לא נראה היה שצדוק שומע.

"צדוק!!! שאל הרב לבסוף.

צדוק הפסיק את רקודו.

"כבוד הרב, אמר. "אני חיב לשיר לאליהו הנביא, כי הוא נראה עצוב כל כך, והרב
למד אותי שהנביא חיב להיות בשמחה כדי לזכות לנבואה."

"צדוק, אמר הרב וולנדר, כשהוא מתעלם מההערה האחרונה. "למה לא הגעת
היום לשעור במסלת ישראלים?"

"הרב, פורים היום!" אמר צדוק. "למי יש זמן ללמד? צריכים לשיר ולרקד כל היום!"

"ובכן, צדוק, נכון שחשוב מאוד לשיר ולרקד בפורים, ולא להיות עצובים ועגמומיים.
וכמוכן שצריך לקיים את מצוות היום. אבל המצוה החשובה מכל ביום הפורים היא
ללמד תורה!"

”בְּאֵמֶת?” הַתְּפִלָּא צְדוּק. ”זֶה חָשׁוּב יוֹתֵר מִלְּאֲכֹל הַמְּנַפִּישׁ?”

”הַמְּנַפִּישׁ?” שָׁאַל הָרֵב וּוּלְנֶדֶר, מִבְּלִבֵּל כָּלוּ.

”כֵּן, הָרֵב לֹא זוֹכֵר? זֹהוּ מִצְוָה חֲדָשָׁה שְׁאַנִּי הַמְּצֵאתִי. חוֹבָה לְאֲכֹל בְּפוּרִים כָּרִיף טוֹנָה הַחֲתוּךְ בְּצוּרֵת מְשֻׁלֵּשׁ, לְזַכֵּר הַדְּגִים הַמְּקַלְקְלִים שֶׁבָּתוּ שֶׁל הָמֵן הַשְּׁלִיכָה עַל רֵאשׁוֹ.”

”צְדוּק, אִי אֶפְשֶׁר לְהַמְצִיא מִצְוָה. וְאִיפֹה כָּתוּב שֶׁהִיא הַשְּׁלִיכָה עָלָיו דְּגִים מְקַלְקְלִים?”

”זֶה עוֹד מִשְׁהוּ שְׁאַנִּי חֲדָשְׁתִּי,” אָמַר צְדוּק בְּחֻשִׁיבוֹת. ”כָּתוּב שֶׁהִיא שֶׁפָּכָה זָבֵל מִסְרִיחַ עַל רֵאשׁוֹ, וְכִנְרָאָה שֶׁזֶה הַסְרִיחַ כְּתוּצָאָה מִדְּגִים מְקַלְקְלִים.”

”צְדוּק,” אָמַר הָרֵב וּוּלְנֶדֶר. ”אֲנַחְנוּ סוֹטִים מֵהַנוֹשָׂא. מָה שְׁאַנִּי מְנַסֶּה לֹאמַר לָךְ כְּעֵת הוּא, שְׁפוּרִים הוּא לֹא רַק יוֹם שֶׁל כִּיף - זֶהוּ יוֹם שֶׁל עֲבוּדַת ה'. וְלָכֵן, חוֹבָה עָלֵינוּ לְהִתְחִיל אֶת הַיּוֹם הַזֶּה בְּאֶפֶן הַנְּכוֹן - בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה. כִּאֲשֶׁר אָנוּ עוֹשִׂים כֵּן, אֲנַחְנוּ מֵרְאִים שֶׁכָּל הַדְּבָרִים הַמְּרַגְּשִׁים וְהַמְּהַנִּים שֶׁבָּהֶם נֶעֱסַק בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם, גַּם הֵם חִלְקֵי מַעֲבוּדַת ה'.”

”אָה, אִזּוֹ לָכֵן יֵשׁ בְּפוּרִים אֶת יְשִׁיבַת מְרֻדְכֵי הַצְּדִיק, שֶׁבּוּ מַגִּיעִים כָּל הַיְלָדִים לְלַמַּד בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ?”

”כְּמוֹבֵן, אֵלֵא מָה?”

”הָאֵמֶת הִיא שֶׁהֵייתִי בְּטוּחַ שֶׁהֵם מַגִּיעִים רַק בְּשִׁבִיל הַמְּמַתְקִים וְהַפְּרִסִים,” אָמַר צְדוּק. ”וּמִכֵּיּוֹן שֶׁהָרֵב לֹא מַחֲלֵק מִמְּתַקִּים וּפְרִסִים בְּשַׁעֲרוֹ, לֹא הִגַּעְתִּי לְשַׁעֲרוֹ.”

”לֹא צְדוּק, אֵינְנוּ לּוֹמְדִים בְּשִׁבִיל הַמְּמַתְקִים וְהַפְּרִסִים. אֲנַחְנוּ לּוֹמְדִים כִּי זֶה מָה שֶׁהַ רֹצֵה מֵאֲתָנוּ. וְכַעַתָּה, אֲתָה מְזַמֵּן לְהַכְנִס לְשַׁעֲרוֹ - נִשְׂאָר לָנוּ עוֹד עֶשֶׂר דְּקוֹת.”

פּוּרִים עָמֵחַ, וְעֵבֶת עֲלוּס וְחִבְרָק!

נָשׁוּב וּנְחַיֶּדֶד:

1. הַאֵם הַחֲתוּל בְּסִפּוּר הוּא בְּאֵמֶת אֵלֵיהּוּ הַנְּבִיא?
2. מִדּוּעַ חָשׁוּב לְקַבֵּעַ זְמַן לְלִמּוּד הַתּוֹרָה בְּפוּרִים?